

สารแพทยศาสตรศึกษา มอ. PSU Medical Education Newsletter

ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-มีนาคม 2547

Vol.11 No.1 January-March 2004

สารบัญ (Contents) สารบัญ (Contents)

การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ของการขยายบทบาทของคณะแพทยศาสตร์ ในการพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขใน เขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควบคู่กับการ พลิตแพทย์แบบใหม่	2-3
การอบรมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำ Virtual Classroom	4
e-learning : Virtual Classroom (2)	5
แขกเยี่ยมชม	6
Oversea Conference	6

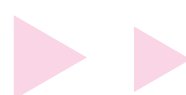
บทบรรณาธิการ บทบรรณาธิการ (Editorial)

สวัสดีค่ะ ฉบับนี้ยังมีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจมาฝาก ท่านผู้อ่านอีกเช่นเคย เริ่มด้วยการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ของการขยายบทบาทของคณะแพทยศาสตร์ ในการพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขในเขตสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้ ควบคู่กับการผลิตแพทย์แบบใหม่ เพื่อเป็น การพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขในเขตสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้ ซึ่งจะเริ่มรับนักศึกษาแพทย์ตามโครงการดังกล่าว ในปีการศึกษา 2548 ติดตามอ่านรายละเอียดกันได้ภายในฉบับ นี้ค่ะ

ทางด้านสื่อการเรียนรู้ คณะแพทยศาสตร์ได้เปิดใช้ Virtual Classroom ประกอบการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการ ซึ่งได้มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำ Virtual Classroom ให้กับอาจารย์ภายในคณะ และยังคงมีบทความเรื่อง Virtual Classroom ตอนที่ 2 เขียนโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์ ลิทธิโชค อนันตเสวี ซึ่งท่านเป็นผู้บุกเบิก Virtual Classroom ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยได้ เรียบเรียงตัวอักษรจากประสบการณ์ตรงเล่าสู่ผู้อ่านทุกท่าน ต่อจากฉบับที่ผ่านมา

สำหรับผู้อ่านท่านใดที่มีประสบการณ์ตรงด้าน แพทยศาสตรศึกษาที่น่าสนใจและคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้ อ่านท่านอื่นๆ กองบรรณาธิการยินดีรับบทความของท่าน ตลอดเวลา เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

พบกันใหม่ในฉบับหน้านะคะ สวัสดีค่ะ

การศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ของการขยายบทบาทของคณะแพทยศาสตร์ ในการพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่กับการผลิตแพทย์แบบใหม่

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ประสบความสำเร็จในการผลิตบัณฑิตแพทย์ออกไปรับใช้ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคใต้ได้อย่างได้คุณภาพ แต่เนื่องจากพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ อันได้แก่ นราธิวาส ยะลา และปัตตานี มีลักษณะพิเศษทางด้านความหลากหลายของวัฒนธรรม และยังมีปัญหาเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ ความยากจน โอกาสทางการศึกษา ที่น้อยกว่า ตลอดจนมีโรคภัยไข้เจ็บอันเกิดจากสภาพปัญหาสังคม เป็นปัญหาที่รอการแก้ไข จึงได้มีการศึกษาความเป็นไปได้ของการขยายบทบาทคณะแพทยศาสตร์ในการพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขในเขตสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควบคู่กับการผลิตแพทย์แบบใหม่ เป็นการศึกษาเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์แนวคิด ประสพการณ์ ตลอดจนเก็บข้อมูลความพร้อม อุปสรรค ทรัพยากรและขั้นตอนที่ต้องใช้ในการพัฒนาบทบาทของคณะแพทยศาสตร์ในการพัฒนาการแพทย์และสาธารณสุขในเขตชายแดนภาคใต้ โดยมีการสร้างแพทย์ในระบบใหม่เป็นส่วนหนึ่งซึ่งไม่ใช่เพียงส่วนเดียวของการพัฒนาทั้งหมดในแผนยุทธศาสตร์ใหม่ โดยจะเริ่มรับนักศึกษาแพทย์กลุ่มดังกล่าวในปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน

การศึกษาความเป็นไปได้อย่างกล่าว มีทิศทางการศึกษาโดยยึดหลักการ 3 ประการดังนี้

1. เน้น primary care base
2. สร้างเครือข่ายในการจัดการเรียนการสอนในพื้นที่ ภายใต้การดูแลและให้คำแนะนำของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. สร้างความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขในพื้นที่

ได้มีการประชุม ศึกษาแนวทาง และกำหนดรายละเอียดออกเป็นโครงการย่อยจำนวน 7 โครงการคือ

โครงการย่อยที่ 1 การศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตร์ที่มีการจัดการเรียนการสอนในชุมชนในระดับ primary care ใน 5 สถาบัน ได้แก่ ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก โรงพยาบาลหาดใหญ่ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการย่อยที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเพื่อรองรับหลักสูตรแพทย์แบบใหม่ โดยศึกษาถึงศักยภาพปัจจุบันของหน่วยงานวิชาการและภาควิชาบางส่วนในคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งอาจมีบทบาทในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลนักศึกษาแพทย์แบบใหม่ และศึกษาแนวทางในการพัฒนาหน่วยงานและภาควิชาที่เกี่ยวข้อง

โครงการย่อยที่ 3 นโยบาย ความร่วมมือและการเป็นหุ้นส่วนในการผลิตแพทย์แบบใหม่ของหน่วยงานสาธารณสุข ทั้งระดับส่วนกลาง และในพื้นที่ ประเด็นสำคัญที่คาดหวังจากการศึกษานี้ ได้แก่ การถือมั่นพันธะ (commitment) ของผู้นำ/ผู้บริหารทางการแพทย์และสาธารณสุข ทั้งในระดับประเทศ กระทรวงและพื้นที่ ในด้านความร่วมมือและการเข้ามาเป็นหุ้นส่วนทั้งการผลิตแพทย์แบบใหม่และการพัฒนาโดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้นำทางการแพทย์และการสาธารณสุขระดับประเทศและกระทรวง และการจัดสัมมนา

โครงการย่อยที่ 4 ระบบการผลิตแพทย์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในมุมมองของผู้ผลิต ผู้ใช้ผลผลิต และตัวผลผลิต เป็นการศึกษาความเหมาะสมของระบบการผลิต และความรู้ความสามารถทางด้าน primary care ต่อการปฏิบัติงานของแพทย์ในโรงพยาบาลชุมชน โดยวิธีการสัมภาษณ์ สทนากลุ่ม และศึกษาจากข้อมูลที่มีอยู่

โครงการย่อยที่ 5 คุณสมบัติของบัณฑิตแพทย์ที่ชุมชนต้องการ : ความเห็นผู้นำชุมชนทุกวัฒนธรรมหลักในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ไทยมุสลิม ไทยพุทธ และไทยเชื้อสายจีน) โดยการประสานงานกับนักวิจัยในพื้นที่เป็นผู้ดำเนินการ

โครงการย่อยที่ 6 รูปแบบของหลักสูตรแพทย์แบบใหม่ที่ได้มาตรฐานแพทยศาสตรบัณฑิต เป็นการนำผลการศึกษาจากโครงการย่อยที่ 1- 5 มาสังเคราะห์เป็นหลักสูตรแพทย์แบบใหม่ โดยนำเสนอทางเลือกภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่แตกต่างกันและได้มาตรฐานตามแพทยสภากำหนด

โครงการย่อยที่ 7 รูปแบบของการผลิตแพทย์แบบใหม่ที่เป็นไปได้ และแนวทางในการดำเนินงานเบื้องต้น เพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขภาคใต้และการผลิตแพทย์แบบใหม่ เพื่อเลือกรูปแบบที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและนำเสนอแผนงานเบื้องต้นตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมปัจจัยนำเข้า การคัดเลือกนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนจนกระทั่งผลกระทบต่อระบบสาธารณสุขในพื้นที่

งานวิจัยดังกล่าวมีระยะเวลาในการศึกษาประมาณ 6 เดือน (พฤษภาคม-ตุลาคม 2547) ขณะนี้ได้ดำเนินการในส่วน
ของโครงการย่อยต่างๆไปแล้วบางส่วน ซึ่งคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะนำเสนอความคืบหน้าให้ทราบ
ต่อไป

การประชุมเพื่อหาแนวทางในการศึกษาโครงการย่อยในเบื้องต้น

การศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนในชุมชนในระดับ primary care
ณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และศูนย์แพทย์ชุมชนเมืองนครศรีธรรมราช

การอบรมเรื่อง Introduction to Problem-Based learning แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ในคณะที่เกี่ยวข้อง และบุคลากรจากกระทรวงสาธารณสุขใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

การจัดทำ Virtual Classroom

ปัจจุบันเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนมากขึ้น virtual classroom เป็นการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลาง โดยมีการออกแบบบทเรียนจำลองสถานการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจริงมาแสดงไว้บนระบบเครือข่าย การออกแบบบทเรียนใน virtual classroom สามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา (self-directed learning) รวมถึงสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student-centered) ได้ คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้เลือกใช้โปรแกรม Moodle ซึ่งเป็น open source เป็นต้นแบบ virtual classroom ของคณะ โดยได้จัดบรรยาย virtual classroom : มิติใหม่แห่งการเรียนรู้ และสาธิต virtual classroom ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2547 จากนั้นได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำ virtual classroom ให้กับอาจารย์และนักวิชาการศึกษาหรือผู้สนับสนุนงานด้านวิชาการ เพื่อให้สามารถเรียนรู้การใช้งาน virtual classroom ของคณะฯ และสามารถผลิต virtual classroom ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องได้ โดยได้จัดไปแล้วจำนวน 3 ครั้ง ในวันที่ 19, 25 และ 31 มีนาคม 2547 มีผู้เข้าร่วมจำนวนทั้งหมดจำนวน 52 คน

e-learning : Virtual Classroom (2)

โดย พศ.พ.สิริโชค อนันตเสรี

ในฉบับที่แล้วได้กล่าวถึงตัวอย่างของการพยายามเปลี่ยนการเรียนการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียนไปสู่การเรียนการสอนแบบ e-learning ซึ่งมีรูปแบบการสร้างบทเรียนได้หลายวิธี เมื่อต้องการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ถามปัญหาของบทเรียนนั้นๆ อาจารย์ผู้สอนก็ต้องสร้างกระดานสนทนาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารถามตอบกับนักศึกษา จะเห็นว่าการจะนำบทความและสื่อต่างๆ ที่อาจารย์ประสงค์ให้นักศึกษาเรียน รวมถึงการสร้างกระดานสนทนาดังกล่าว จะต้องอาศัยความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ระดับหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการยากที่จะให้อาจารย์ส่วนใหญ่ทำได้ด้วยตนเอง ดังนั้นคณะแพทย์ฯของเราจึงต้องมีระบบบริหารจัดการรายวิชา หรือที่เรียกกันว่า learning management system ช่วยเพิ่มความสะดวกแก่อาจารย์ในการนำเสนอบทเรียน การพิจารณาจัดหาโปรแกรมระบบบริหารจัดการรายวิชาเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning ควรคำนึงถึงความเหมาะสมหลายด้าน กล่าวคือ ระบบดังกล่าวจะต้องง่ายต่อการใช้งาน มีความเหมาะสมกับวิธีการเรียนของคณะแพทย์ฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการสอนแบบกลุ่มย่อย มีความยืดหยุ่นสูง และเพื่อเกิดความปลอดภัยตัวในการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการระบบนี้ควรกระทำโดยหน่วยงานของคณะแพทย์ฯ ผู้เขียนได้ศึกษาระบบบริหารจัดการรายวิชาหลายระบบ และเลือกระบบที่มีชื่อว่า MOODLE (Modular Object Oriented Dynamic Learning Environment) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning ของคณะแพทย์ฯ เนื่องจากมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น ระบบบริหารจัดการรายวิชา MOODLE เป็น free software ที่จัดทำได้จากระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทำให้คณะแพทย์ฯ ไม่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการนำระบบนี้มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน ผู้เขียนได้ทดลองจัดการเรียนการสอนรูปแบบการอภิปรายผู้ป่วยกรณีศึกษาผ่านทางระบบเครือข่ายโดยใช้ระบบบริหารจัดการรายวิชานี้พบว่าระบบมีความง่ายต่อการใช้งานสำหรับอาจารย์และนักศึกษาแพทย์ มีความเหมาะสมต่อรูปแบบการเรียนการสอนของคณะแพทย์ฯ และนักศึกษาแพทย์ มีความพึงพอใจในระดับสูงต่อรูปแบบการเรียนผ่านทางระบบเครือข่ายที่จัดขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning จำเป็นจะต้องมีระบบบริหารจัดการรายวิชา ซึ่งเป็นระบบที่ช่วยในการจัดการด้านต่างๆ คือ การบริหารจัดการบุคคลที่เข้ามาใช้งานซึ่งทุกคนต้องสมัครสมาชิกและผู้บริหารระบบจะกำหนดหน้าที่ของสมาชิกว่ามีฐานะเป็นอาจารย์ ผู้ช่วยอาจารย์หรือนักศึกษา อาจารย์และผู้ช่วยอาจารย์สามารถจัดการกับข้อมูลที่ต้องการสอนเช่น การนำเสนอเอกสารคำสอนหรือสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆลงบนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และสามารถตรวจสอบการเข้ามาเรียนของนักศึกษาได้ ส่วนนักศึกษาจะถูกกำหนดขอบเขตการใช้งานโดยอาจารย์ประจำรายวิชา นอกจากนี้อาจารย์ยังสามารถกำหนดรหัสผ่านเพื่อให้เฉพาะนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตเข้ามาก็ศึกษา จะเห็นว่าการมีระบบบริหารจัดการรายวิชา ก็เปรียบเสมือนการมีห้องเรียนบนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อาจารย์จะมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการอนุญาตให้นักศึกษาเข้ามาใช้งาน ดังนั้น **e-learning ที่จัดขึ้นโดยมีโปรแกรมระบบบริหารจัดการรายวิชาเป็นสื่อสนับสนุนก็คือการจัดการเรียนการสอนแบบ virtual classroom** ผู้เขียนมีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนบน virtual classroom สำหรับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2546 พบว่า นักศึกษาแพทย์ส่วนใหญ่มีความสามารถและ

พร้อมที่จะเรียนในรูปแบบ e-learning นักศึกษามีความเห็นว่าการเรียนรูปแบบนี้มีประโยชน์และสามารถเพิ่มพูนความรู้ได้ วิธีการจัดการเรียนผ่านทาง virtual classroom ก็น่าจะเป็นสื่อการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนการเรียนของนักศึกษาแพทย์ และการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้จะสอดคล้องกับนโยบายคณะแพทย์ฯของเราที่สนับสนุนให้นักศึกษาแพทย์มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานอย่างทั่วถึง

การเริ่มต้นจัดการเรียนการสอนผ่านทาง virtual classroom ควรเริ่มจากการตั้งวัตถุประสงค์ว่า ต้องการให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อะไร? เช่น ถ้าต้องการให้นักศึกษาได้เนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียวโดยเข้ามาอ่านหรือค้นคว้าเอกสารต่างๆจาก virtual classroom อาจารย์ก็เพียงแต่นำเอกสารที่อาจารย์เขียนไว้มาเสนอบน virtual classroom ผู้เขียนไม่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้อแบบนี้เพราะไม่ต่างไปจากการหาความรู้จากการอ่านหนังสือและมักจะไม่ได้อะไรเนื่องจากเป็นวิธีการที่น่าเบื่อหน่าย ไม่น่าสนใจและไม่เกิดการกระตุ้นให้นักศึกษาอยากเรียนรู้ ผู้เขียนได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาแพทย์ที่เข้ามาเรียนใน virtual classroom พบว่า ร้อยละ 37 ไม่ได้เปิดดูเอกสารและสื่อการสอนจำพวก power point ที่จัดเตรียมไว้ให้ ดังนั้นการใช้ virtual classroom เพื่อการเรียนการสอนแบบทางเดียว (passive learning) อาจจะไม่เกิดกระบวนการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เขียนได้ทดลองใช้ virtual classroom เป็นสื่อการสอนโดยตั้งวัตถุประสงค์คือ ให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองในหมู่ผู้เรียน โดยจัดให้มีการเรียนรู้แบบ interactive ใช้ปัญหาผู้ป่วยเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ตั้งกติกาให้นักศึกษาร่วมกันค้นคว้าและตอบคำถาม อาจารย์ทำหน้าที่เป็น facilitator ช่วยกระตุ้นและชี้ประเด็นที่ต้องค้นคว้า รวมถึงการให้ข้อมูลผู้ป่วยเพิ่มเติมแก่นักศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนรู้อย่างดังกล่าวสามารถทำให้นักศึกษามีกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (self-directed learning) และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้อบนระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบ web-based case discussion ผ่านทาง virtual classroom ซึ่งพบว่าเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่นักศึกษาด้วยกระบวนการ self-directed learning นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ที่สามารถทบทวนความรู้ได้ตลอดเวลา และสามารถเชื่อมโยงไปยังความรู้บนระบบเครือข่ายต่างๆได้โดยง่าย การจัดการเรียนรู้อบน virtual classroom จะเป็นสื่อเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ข้อเสียของการจัดการเรียนผ่านทาง virtual classroom คือไม่สามารถก่อให้เกิดทักษะด้านการติดต่อสื่อสาร (communication skill) เพราะการเรียนผ่านทาง virtual classroom ล้วนอาศัยการอ่านและเขียนโดยไม่ได้ใช้ทักษะการฟังและพูด ดังนั้นการวางแผนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบเดิมและรูปแบบที่ผ่านทางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ต้องมีสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้ครอบคลุมทักษะการเรียนรู้ด้านต่างๆที่นักศึกษาควรได้รับการฝึกฝน ส่วน virtual classroom ก็เป็นทางเลือกใหม่ที่จะใช้เป็นสื่อช่วยสนับสนุนเพื่อเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาแพทย์ได้วิธีหนึ่ง

แลกเปลี่ยนชม

เมื่อวันที่ 7-9 มีนาคม 2547 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย ได้นำผู้เข้าอบรมหลักสูตร “การพัฒนาผู้บริหารสถาบันผลิตแพทย์แห่งประเทศไทย” รุ่นที่ 5 จำนวน 41 คน เยี่ยมชมและดูงาน ณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยได้ฟังการบรรยายในส่วนของระบบบริหารงาน ประสิทธิภาพการบริหารระบบคุณภาพการศึกษา การพัฒนาระบบบริหารโรงพยาบาล การบริหารงานแพทยศาสตรศึกษา เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ หอสมุดคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และดูงาน ณ โรงพยาบาลหาดใหญ่

Oversea Conference Oversea Conference

**SYMPOSIUM & WORKSHOPS
ON ASSESSMENT IN MEDICAL EDUCATION:
ASIAN AND INTERNATIONAL PERSPECTIVES
29-31 October 2004, Hong Kong**

ORGANIZED BY

Faculty of Medicine, The University of Hong Kong

Affiliated organizations:

Asian Medical Education Association (AMEA)

Hong Kong Academy of Medicine (HKAM)

CONTENTS

- Philosophy of Assessment
- Models of Assessment
- Standardization of Assessment
- Undergraduate & Postgraduate Assessment
- Medical Education Outcome Assessment
- Workshops on setting questions and validation

REGISTRATION FEES:

US\$100 (Symposium), US\$50 (per Workshop)

SECRETARIAT:

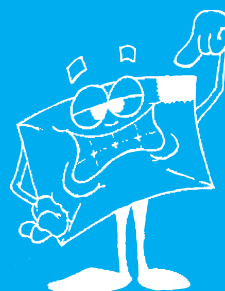
Ms Jeannie Tsang

Faculty of Medicine, The University of Hong Kong

E-mail: sym04@hkucc.hku.hk

Telephone: +852 2819 9296 Fax: +852 2816 2293

จัดทำโดย (Published by)

งานแพทยศาสตรศึกษา คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา 90110
Division of Medical Education
Faculty of Medicine
Prince of Songkla University
Hat Yai, Songkhla, 90110, Thailand
Tel: 66-7445 1541 Fax: 66- 7442 9893
E-mail: ausadaporn.k@psu.ac.th